

dr hab. Piotr Holak
Katedra Chirurgii i Rentgenologii z Kliniką
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Warmińsko Mazurski w Olsztynie

Olsztyn, dn. 29.07.2022 r.

Ocena

dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i rozprawy habilitacyjnej pt. „Ocena możliwości zastosowania w chirurgii weterynaryjnej nowo opracowanych oraz stosowanych w medycynie człowieka laparoskopowych technik operacyjnych” dr n. wet. Przemysław Prządki w związku z ubieganiem się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Przebieg pracy zawodowej

Doktor Przemysław Prządka uzyskał tytuł lekarza weterynarii na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w 2010 roku. W roku 2010 rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze i Klinice Chirurgii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Od roku 2017 do chwili obecnej jest adiunktem w tej samej jednostce. Stopień naukowy doktora nauk weterynaryjnych Habilitant uzyskał na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w roku 2014, na podstawie rozprawy doktorskiej: „Modyfikowana proteza poliestrowa w rekonstrukcji więzadła krzyżowego doczaszkowego u królików”. Doktor Przemysław Prządka podczas swojej kariery zawodowej pogłębiał swoje doświadczenie i wiedzę uczestnicząc w zagranicznych i krajowych stażach i kursach naukowych:

- 6.04.2016 – 6.09.2016 r. – Milan Veterinary Clinic, Isle of Man, Great Britain: staż naukowo - kliniczny dotyczył doskonalenia umiejętności w zakresie nowych technik operacyjnych chirurgii tkanek miękkich i twardych u zwierząt towarzyszących;

- 30.09.2019 – 4.10.2019 r. – Rumunia, szkolenie organizowane przez European School for Advanced Veterinary Studies, dotyczące zastosowania chirurgii małoinwazyjnej u psów i kotów;
- 21-22.06.2019 r. – Arthtolab, Arthrex Vet System, Monachium, szkolenie z zakresu artroskopii psów i kotów;
- 23-27.10.2017 r. – Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, szkolenie przeprowadzone w Klinice Chirurgii Dziecięcej i Urologii we Wrocławiu dotyczyło poznania i doskonalenia zawansowanych technik szycia stosowanych w laparoskopii;
- 27-29.01.2012 r. – Szkolenie ze sztuki prezentacji, House of skills, Sochaczew.

Ocena dorobku naukowego

Całokształt dorobku naukowego Doktora Przemysława Prządki jest spójny tematycznie i obejmuje ogółem 31 pozycji, w tym: 18 publikacji wyróżnionych w JCR (w tym cztery prace będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego) oraz 13 publikacji spoza listy JCR. Sumarycznie: punktacja czasopism z listy A MNiSW wynosi 1695 pkt. i współczynnik wpływu (IF) 34,278; punktacja czasopism z listy B MNiSW 63 pkt. Łączna liczba punktów MNiSW wynosi 1758 pkt. Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS) wynosi 2, a liczba cytowań 17. Część prac publikowana była w renomowanych i liczących się czasopismach naukowych: PLoS ONE 3,24 IF; BMC Veterinary Research 2,741 IF; Veterinary and Comparative Oncology 2,613 Polish Journal of Veterinary Sciences 0,8 IF; Veterinarni Medicina 0,61 IF. Analiza bibliometryczna wskazuje, że tematyka dorobku publikacyjnego Habilitanta jest całkowicie związana z jego pracą kliniczną. Obok publikacji z wysokim współczynnikiem IF, Habilitant dzielił się swoją wiedzą, doświadczeniem i wynikami publikując w czasopismach dedykowanych praktykującym lekarzom weterynarii. Jest to bardzo istotne ponieważ publikowanie w tego typu periodykach w sposób przystępny pozwala łączyć bezpośrednio wyniki pracy naukowej ze zwykłą, codzienną praktyką kliniczną.

Od początku kariery naukowej dr Przemysław Prządka zajmował się typową problematyką kliniczną. Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitant był autorem i współautorem czterech prac o zasięgu krajowym dotyczących: operacji usunięcia przewodu słuchowego zewnętrznego u psów, antybiotykoprofilaktyki zakażeń miejsc

operowanych u psów i kotów, metod zakładania opatrunków oraz opisu przypadku zatoru tętnicy płucnej u psa. Jednocześnie Habilitant zajmował się zagadnieniami dotyczącymi medycyny regeneracyjnej i jej wykorzystaniem w leczeniu chorób ortopedycznych u zwierząt. Prowadzone badania dotyczyły oceny reakcji miejscowej i ogólnej organizmów królików po rekonstrukcji więzadła krzyżowego doczaszkowego poliestrową protezą nasączoną preparatami zawierającymi czynniki wzrostu. Efektem prowadzonych badań była praca doktorska: „Modyfikowana proteza poliestrowa w rekonstrukcji więzadła krzyżowego doczaszkowego u królików”, którą lek. wet. Przemysław Prządka obronił w 2014 roku.

Aktywność naukowa Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora dalej była nierozzerwalnie związana z pracą kliniczną i koncentrowała się zasadniczo na czterech zagadnieniach badawczych:

1. Doktor Przemysław Prządka kontynuował badania dotyczące możliwości zastosowania i oceny skuteczności różnych źródeł czynników wzrostu w chirurgii weterynaryjnej. Tematyka prowadzonych badań jest bardzo aktualna i budzi duże nadzieje w świecie nauki jako obiecująca metoda stosowana w leczeniu różnych schorzeń. Habilitant skupił się na wykorzystaniu czynników wzrostu w leczeniu schorzeń ortopedycznych i okulistycznych. Efektem badań było opublikowanie wyników dotyczących efektów podania czynników wzrostu w miejsce wywołanej tendinopatii ścięgna Achillesa u owiec. Wyniki badań wykazały, że zastosowanie terapii radiacyjnej fali ciśnieniowej w połączeniu z doświadczeniowym podaniem czynników wzrostu w miejsce jatrogennej tendinopatii nie prowadzi do pobudzenia ogólnoustrojowej odpowiedzi zapalnej organizmu owcy, natomiast połączenie osocza bogatopłytkowego jako źródła czynników wzrostu z terapią radiacyjną falą ciśnieniową prowadzi do pobudzenia procesów neowaskularyzacji. Habilitant wykazał również korzystny wpływ ksenogennych komórek macierzystych oraz preparatów będących ich pochodną na procesy regeneracyjne jatrogennych ubytków rogówki u królików. Wyniki badań z tego zakresu zostały przedstawione w czterech artykułach i jednym doniesieniu naukowym.

2. Kolejnym obszarem naukowego zainteresowania Habilitanta było opracowywanie nowych procedur chirurgicznych i badanie sposobów usprawniających leczenie ran pooperacyjnych w chirurgii weterynaryjnej. Jedną z prac dotyczyła problematyki związanej z wykonaniem operacji prostatektomii u psów, która jest procedurą obciążoną wysokim ryzykiem wystąpienia powikłań. Habilitant wykonał przemieszczenie dystalnej

części cewki moczowej pod spojenie miedniczne i zespolił cewkę moczową przedłonowo. Takie podejście pozwoliło uniknąć konieczności cięcia kości miednicy, a zespolenie poza powłokami brzuszными dało możliwość kontroli wystąpienia ewentualnej nieszczelności, która jest najczęstszym powikłaniem w tego typu operacji. W kolejnym doniesieniu naukowym dr Prządka opisał modyfikację rozmieszczenia trokarów w operacjach laparoskopowych u psów, umożliwiającą jednoczesne wykonanie owariohisterektomii i gastropeksji wspomaganą laparoskopowo. W obszarze naukowych i klinicznych zainteresowań Habilitanta było również wykorzystanie tlenoterapii hiperbarycznej (HBOT), a dokładniej modyfikację tej terapii, znanej jako L-HBOT (oddziaływaniem niższym ciśnieniem i stężeniem tlenu). Brak doniesień na ten temat skłonił Doktora do wykonania badań polegających na poddaniu tlenoterapii przez 5 dni suk po operacji hemimastektomii i porównaniu jej efektów z grupą kontrolną. Wyniki badań wskazują, że terapia L-HBOT przyspiesza proces gojenia się ran i zmniejsza liczbę powikłań pooperacyjnych u operowanych zwierząt.

3. Aktywność naukowa Habilitanta dotyczyła również tematyki diagnostyki cyto- i histopatologicznej materiału pobranego śródoperacyjnie wybranych schorzeń zwierząt leczonych chirurgicznie. Jedną z prac z tego obszaru została wykonana na dużej liczbie pacjentów (53 przypadki) i dotyczyła analizy morfologicznej i immunohistochemicznej zwierząt z guzami komórek tucznych. Habilitant wykazał, że ekspresja markerów komórkowych CD2 jest powiązana ze złośliwością nowotworu, podczas gdy ekspresja CD25 determinuje rozwój nowotworu. Z kolei podział guza na MCTT i MCTTC może służyć jako czynnik prognostyczny, a dokładna diagnostyka histopatologiczna guzów z komórek tucznych pozwala wyznaczyć chirurgiczne granice marginesu tkanek nieobjętych procesem nowotworowym. Kolejne doniesienie z tego obszaru dotyczy wyników badania cytologicznego uzyskanego z biopsji aspiracyjnej guzków skórnych u 25 psów. Habilitant wykazał, że badania cytologiczne umożliwiają diagnostykę coraz częściej występujących w Polsce zakażeń *Dirofilaria repens*. Habilitant jest również współautorem pracy na temat przydatności wybranych markerów w diagnostyce guzów jąder u szczurów, wywodzących się z komórek Leydiga. Uzyskane w badaniach wyniki wskazują na przydatność diagnostyczną opisywanych markerów zarówno u ludzi, jak i zwierząt. Ostatnia z prac z tego obszaru dotyczy zaburzeń rozwoju płci u psów rasy buldog francuski i stanowi opis sześciu nowych przypadków i przegląd literatury dotyczący tego problemu.

4. Kolejną część dorobku Habilitanta jest pokłosie jego pracy klinicznej i stanowi najczęściej opis leczenia konkretnych przypadków klinicznych, między innymi: żółciowego zapalenia otrzewnej u psa, laparoskopowej operacji wnetrostwa u psa, chorób uszu, zespołu złamanej rzepki i przetrwałych zębów mlecznych u kotów.

Aktywność naukowa dr Przemysława Prządki jest widoczna również w formie abstraktów, posterów i doniesień konferencyjnych. Habilitant jest współautorem 50 tego typu aktywności naukowych, prezentowanych w kraju i za granicą.

Przedstawiony mi do oceny dorobek naukowy dr Przemysława Prządki jest wartościowy i posiada nie tylko walory naukowe, ale również praktyczno-kliniczne. Habilitant jest wziętym chirurgiem i jednocześnie naukowcem – klinicystą, więc tematyka zagadnień naukowych jest nierozdzielnie związana z wykonywaną pracą. Dzięki temu Habilitant w sposób skuteczny i efektywny łączy pracę naukową z pracą kliniczną. W dorobku dr Przemysława Prządki są również prace oparte na opisie konkretnych przypadków klinicznych co stanowi o ich dużej wartości, szczególnie dla praktykujących lekarzy weterynarii. Wskaźniki bibliometryczne publikacji naukowych są zadawalające z wyjątkiem indeksu Hirscha wynoszącym 2. Zapewne wynika to z faktu iż publikacje dr Przemysława Prządki są „świeże”, a wiadomym jest iż indeks Hirscha jest wskaźnikiem, który wymaga czasu aby wskazywać wyższe wartości. W mojej opinii Habilitant swoim dorobkiem naukowym i klinicznym wnosi istotny wkład w rozwój chirurgii weterynaryjnej.

Ocena jednotematycznego cyklu publikacji pt.

„Ocena możliwości zastosowania w chirurgii weterynaryjnej nowo opracowanych oraz stosowanych w medycynie człowieka laparoskopowych technik operacyjnych.”

W skład wyżej wymienionego cyklu wchodzi cztery publikacje:

1. Prządka P., Liszka B., Skrzypczak P., Kubiak-Nowak D., Borawski W., Juźwiak Ł., Kiełbowicz Z., Patkowski D., “Laparoscopic assisted percutaneous herniorrhapy in dogs using PIRS technique,” PLoS ONE, t. 15, nr. 7, ss. 1–15, 2020; doi.org/10.1371/journal.pone.0235899.

2. Prządka P., Liszka B., Antończyk A., Skrzypczak P., Kielbowicz Z., Patkowski D., „Laparoscopic-assisted percutaneous herniorrhaphy as an alternative to open surgery technique in farm swines”. PLoS ONE, t. 16, nr. 9, ss. 1–15, 2021; doi.org/10.1371/journal.pone.0256890
3. Prządka P., Liszka B., Lachowska S., Dzimira S., Ciaputa R., Tunikowska J., Juźwiak Ł., Kucharski P., Rudno-Rudzińska J., Kielbowicz Z., „Case report laparoscopy-assisted pre-pubic urethrostomy as a palliative procedure for resection of distal urethral tumor in a female dog”. BMC Veterinary Research, t. 17, nr. 309, ss. 1–8, 2021; doi.org/10.1186/s12917-021-03024-3
4. Prządka P., Liszka B., Antończyk A., Gąsior L., Kielbowicz Z., „Novel surgical approach to neoplastic lesions in the distal part of the urethra: A pilot cadaver study comparing open and hybrid techniques”. Veterinary and Comparative Oncology, t. 20, nr. 1, ss. 336-345, 2022; doi:10.1111/vco.12798

We wszystkich tych publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem, a jego udział jest wiodący i pierwszoplanowy, co zostało potwierdzone złożonymi oświadczeniami współautorów. Prace zostały opublikowane w latach 2020-2022. Łączna punktacja MNiSW wszystkich publikacji stanowiących jednotematyczny cykl publikacji wynosi 540, a współczynnik oddziaływania (IF) 11,834.

Tematyka wszystkich prac składających się na osiągnięcie naukowe jest spójna i dotyczy wykorzystania operacyjnych technik małoinwazyjnych w leczeniu zwierząt. Chirurgia laparoskopowa w medycynie człowieka ma już ugruntowaną od wielu lat pozycję jako metoda operacyjna z szeregiem niepodważalnych zalet, do których należą między innymi mniejszy uraz operacyjny, szybsza rekonwalescencja czy mniejsza liczba powikłań. Niestety, chirurgia laparoskopowa w medycynie weterynaryjnej nie jest tak rozpowszechniona i nie oferuje tak dużej różnorodności jeśli chodzi o rodzaj wykonywanych procedur jak w medycynie człowieka. W związku z tym zaproponowane i wykonane przez Habilitanta badania są w pełni uzasadnione.

Cykl publikacji rozpoczyna praca pt. „Laparoscopic assisted percutaneous herniorrhaphy in dogs using PIRS technique”, w której to Habilitant zaadoptował technikę operacyjną PIRS wykorzystywaną do leczenia przepukliny pachwinowej u ludzi, do zaopatrzenia tego samego rodzaju przepukliny u psów. Publikacja ta jest pierwszą na świecie opisującą ten zabieg u psów. Operacja techniką PIRS została wykonana u 9 psów.

Na podkreślenie zasługuje fakt iż zabieg operacji przepukliny jednostronnej średnio wynosił zaledwie $19,5 \pm 3,4$ minuty a obustronnej $28,5 \pm 4,9$ minuty. Wykonane przez Habilitanta operacje nie wymagały wykonania konwersji do metody klasycznej co dobitnie świadczy o właściwym zaadoptowaniu opisywanej w medycynie człowieka metody do medycyny weterynaryjnej. Na podkreślenie zasługuje fakt, że nie odnotowano żadnych powikłań po operacji techniką PIRS oraz nawrotów przepukliny. Wyższością techniki laparoskopowej nad klasyczną wskazaną w publikacji jest możliwość bezpośredniej oceny i ewentualnej operacji przepukliny dotyczącej także drugiego pierścienia pachwinowego. Powyższe wyniki jednoznacznie wskazują że operacje przepukliny pachwinowej wykonywane techniką PIRS mogą być z powodzeniem wykorzystywane u psów.

Druga praca pt. „Laparoscopic-assisted percutaneous herniorrhaphy as an alternative to open surgery technique in farm swines” jest kontynuacją podjętego wcześniej zagadnienia badawczego w tym jednak przypadku dotyczy innego gatunku – świni domowej. Habilitant wykonał operacje zaopatrzenia przepukliny pachwinowej u 22 sztuk niekastrowanych samców podzielonych na dwie grupy: operowanych klasycznie i przy użyciu techniki PIRS. Nie odnotowano powikłań u zwierząt z grupy operowanej laparoskopowo, z kolei u zwierząt operowanych klasycznie wystąpił pooperacyjny obrzęk worka mosznowego. Czas operacji w obu grupach był zbliżony, nie stwierdzono również nawrotu przepukliny u żadnego z operowanych zwierząt. Problem przepuklin występujących u trzody chlewnej jest bardzo istotny zarówno ze względu na zdrowie zwierząt jak i z ekonomicznego punktu widzenia. Czynniki ekonomiczne odgrywa mniejsze znaczenie w przypadku niektórych ras świń utrzymywanych jako zwierzęta towarzyszące, które są traktowane podobnie jak psy czy koty. Obecnie coraz częściej podnoszony jest fakt dobrostanu zwierząt fermowych i unikanie przysparzania im dodatkowego cierpienia zabiegiem kastracji. W takim świetle podjęte badania dotyczące operacji przepukliny pachwinowej techniką PIRS u nie kastrowanych samców trzody chlewnej są w pełni uzasadnione.

Publikacja „Case report laparoscopy-assisted pre-pubic urethrostomy as a palliative procedure for resection of distal urethral tumor in a female dog” jest opisem przypadku klinicznego pozostającego w zakresie zainteresowania chirurgią małoinwazyjną dr Przemysława Prządki. U 11-letniej suki zdiagnozowano nowotworzenie w cewce moczowej, u której Habilitant wykonał pionierski na świecie zabieg uretrotomii przedłonowej w asyście laparoskopii i laparoskopowej resekcji zmienionej nowotworowo

dalszej części cewki moczowej. Jest to publikacja kazuistyczna, niemniej jednak pokazująca jakie nowe możliwości otwiera wykorzystanie endoskopowych technik do operacji zwierząt, a jednocześnie świadczy o tym że Habilitant potrafi podążać nieutartymi schematami chirurgicznymi.

Czwarta publikacja pt. „Novel surgical approach to neoplastic lesions in the distal part of the urethra: A pilot cadaver study comparing open and hybrid techniques” jest efektem badań Habilitanta nad opracowaniem nowej techniki stosowanej w radykalnym leczeniu rozległych zmian nowotworowych dalszej części cewki moczowej. Badanie wykonano na 24 zwłokach psów, dzieląc je na cztery grupy:

- grupa OPEN INTACT – 6 niesterylizowanych samic operowanych techniką otwartą;
- grupa OPEN SPAYED – 6 sterylizowanych samic operowanych techniką otwartą;
- grupa HYBRID INTACT – 6 niesterylizowanych samic operowanych techniką hybrydową;
- grupa HYBRID SPAYED – 6 sterylizowanych samic operowanych techniką hybrydową.

W wymienionych grupach Habilitant dokonał porównania dwóch szczegółowo opisanych dostępów operacyjnych do narządów jamy miednicy: chirurgii otwartej z osteotomią spojenia miednicy oraz chirurgii laparoskopowej - hybrydowej. Uzyskane wyniki pozwoliły stwierdzić, że przyjęte założenia badawcze okazały się słuszne i w pełni wykonalne zarówno techniką otwartą jak i techniką hybrydową. Powyższa publikacja jest najlepszym przykładem w jaki sposób jeden przypadek kliniczny (opisany w publikacji nr 3) może „spropokować” do opracowania nowej koncepcji leczenia chirurgicznego. Habilitant opracował sumiennie koncepcje procedury i wykonał badanie na zwłokach tworząc solidne podstawy do jej przyszłego klinicznego zastosowania.

Cykl czterech prac stanowiących osiągnięcie naukowe należy uznać jako spójny tematycznie i ważny z klinicznego punktu widzenia. Należy podkreślić, że podjęta tematyka badawcza dotycząca leczenia przepuklin pachwinowych u psów i trzody chlewnej oraz dostępów i wykonania zabiegów dotyczących operacyjnego leczenia zmian w obrębie cewki moczowej jest ciągle aktualna klinicznie. Weterynaryjna chirurgia małoinwazyjna pozostaje ciągle krok z tyłu za chirurgią małoinwazyjną człowieka. Przyjmując założenia do swoich badań Habilitant podpierał się częściowo wiedzą z zakresu małoinwazyjnych metod leczenia ludzi, jednak bezpośrednia translacja poszczególnych procedur nie zawsze jest wykonalna czy prosta do przeprowadzenia. W związku z tym

wykonane badania i opublikowane wyniki należy uznać za pionierskie i bardzo wartościowe. Uważam, że przedstawione przez dr Przemysława Prządka osiągnięcia naukowe prezentują bardzo wysoki poziom badawczy i stanowią istotny wkład w rozwój weterynaryjnej chirurgii małoinwazyjnej, spełniając tym samym w pełni wymogi stawiane rozprawie habilitacyjnej.

Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

Doktor Przemysław Prządka od początku swojej pracy zawodowej związany jest z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, gdzie prowadzi zajęcia w języku polskim i angielskim z przedmiotów: chirurgia ogólna, chirurgia psów i kotów, chirurgia zwierząt gospodarskich. Jest również kierownikiem przedmiotu „Chirurgia zwierząt gospodarskich”, z którego prowadzi również wykłady w języku polskim i angielskim. Habilitant prowadzi również staże z wyżej wymienionych przedmiotów oraz zajęcia i wykłady dla lekarzy weterynarii w ramach studiów specjalizacyjnych z chirurgii weterynaryjnej prowadzonych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu.

Doktor Przemysław Prządka był promotorem pomocniczym w pracy doktorskiej lek. wet. Marty Facon-Poroszewskiej pod tytułem „Ocena wpływu radiacyjnej fali ciśnieniowej na regenerację ubytku ścięgna Achillesa u owiec”, obronionej 3 lipca 2018 roku. Obecnie jest promotorem pomocniczym kolejnej pracy doktorskiej z wszczętym przewodem doktorskim.

Za swoją działalność na niwie dydaktycznej Habilitant został nagrodzony w 2018 roku zespołową nagrodą Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Ponadto w latach 2012-2014 uzyskał referencje od Prorektora ds. współpracy z zagranicą i regionem za działalność dydaktyczną na rzecz Kształcenia Ustawicznego na Uczelni.

Habilitant wykazuje również dużą aktywność w zakresie działalności organizacyjnej: był członkiem Komisji programowej kierunku „weterynaria”, w latach 2016-2022 był opiekunem roku, jest opiekunem studentów działających w ramach Studenckiego Koła Naukowego Chirurgii Weterynaryjnej „LANCET”, uczestniczył w organizowaniu projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego na Dolnym Śląsku II”, był członkiem zespołu opracowującego plan budowy Centrum Chirurgii Doświadczalnej przy Katedrze i Klinice Chirurgii. Dr Przemysław Prządka był pięciokrotnie (w latach

2014, 2016, 2017, 2018, 2019) kierownikiem zadania w dotacji celowej na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich. W roku 2021 był również kierownikiem projektu badawczego w ramach konkursu „Innowacyjny naukowiec”. Habilitant był również wykonawcą zadania badawczego (grant wewnętrzny) w latach 2015-2016, oraz projektu badawczego NCBiR Demonstrator +. Aplikował także o grant w ramach konkursu Preludium, gdzie nie został dopuszczony do drugiego etapu oceny merytorycznej.

Dopełnieniem obrazu Habilitanta jako osoby czynnie uczestniczącej w życiu całej społeczności weterynaryjnej, tej lekarskiej jak i również studenckiej, jest aktywność na polu popularyzatorskim. Dr Prządka publikuje w prasie przeznaczonej typowo dla praktykujących lekarzy weterynarii (13 prac), umożliwiając im zapoznanie się z ciekawymi przypadkami klinicznymi i przedstawiając nowe sposoby terapii.

Wniosek końcowy

Stwierdzam, że przedstawiony mi do oceny całokształt aktywności na polu naukowym, dydaktycznym, popularyzatorskim i organizacyjnym Doktora Przemysława Prządki, łącznie z cyklem czterech publikacji będącym podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, jest wartościowy, tematycznie ukierunkowany i stanowi istotny wkład w rozwój nauk weterynaryjnych. W mojej opinii Kandydat spełnia wszystkie kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.) dla osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Biorąc pod uwagę powyższe wnioskuję o dopuszczenie Dr Przemysława Prządki do dalszego etapu postępowania habilitacyjnego.

Piotr Hołob
25.07.2022r.